

[Ninn-Hansen.]

fjerne det retsstridige og sikre dem, der har en ret, at de kan få denne ret, og det synes jeg ikke er helt afklaret endnu, men jeg vil ikke forlange, at justitsministeren skal komme med alverdens erklæringer i dag. Hvis vi kan aftale at mødes på onsdag, så tror jeg, at vi i fred og ro kan drøfte, hvordan man bedst kan formulere dette.

Det forhindrer selvfølgelig ikke, at man i straffelovrådet og andre steder kan drøfte, om det så er nødvendigt at ændre straffeloven, men vi kan blot ikke have en tilstand som den nuværende, hvor regeringen siger, at noget er retsstridigt, og man så ikke kan være ganske sikker på, at der er nogen, der vil skride ind over for det retsstridige. Jeg venter altså et bidrag, et væsentligt bidrag, fra justitsministeren til at få klaret dette spørgsmål.

Fremskridtspartiets og venstres forslag om at opstille regler for bidrag til politisk virksomhed vil vi også gerne overveje i arbejdsmarkedsudvalget, men som allerede nævnt mener jeg ikke, det er lykkedes for de to partier at udforme regler, der er tilstrækkelige, hvis man vil sikre befolkningen imod organisationstvang.

Jeg tror også, at folketinget skal være tilbageholdent med at blande sig alt for stærkt i, hvordan foreninger anvender deres midler. Når retten til at danne foreninger er fastslået i grundloven, må der vel også bestå en ret til selv at afgøre, hvordan man vil forvalte de midler, der indgår i foreningens arbejde. Men det kan vi som sagt drøfte nærmere.

Langt mere afgørende er det selvfølgelig at få fjernet de tvangsmomenter, der i dag findes i hele spørgsmålet om medlemskab af organisationer. Der er heldigvis en ubetinget ret til her i landet at danne faglige organisationer, og ingen arbejdsgiver kan forhindre en medarbejder i at blive medlem af en organisation. Herom er der nu og fortsat enighed. Men organisationsretten er ikke fuldstændig, så længe den ansatte ikke selv kan bestemme, hvilken organisation han ønsker at melde sig ind i, hvis der er flere muligheder. Der er også her monopoler, som bør ophæves. Hertil kommer retten til at nægte medlemskab af en organisation, hvis den pågældende af den ene eller den anden

grund befinder sig bedre udenfor. Tre partier har fremsat forslag herom.

Da kristeligt folkeparti allerede for et år siden fremsatte forslag om at sikre organisationsfrihed, fandt mit parti det ikke nødvendigt at komme med et nyt forslag. Hvis man kan arbejde sammen om en sag, så er det vor opfattelse, at man skal gøre det, og det konservative folkeparti samarbejder særdeles gerne med andre borgerlige partier.

Venstre har foretrukket at sige det samme på en anden måde, men jeg kan da ikke tænke mig, at ivedkommende hensyn her skulle være til hinder for en fælles optræden fra de tre partiers side. Det er jo det samme, vi vil, og så kan hr. Glistrup vel få opfyldt sit ønske om, at det tynde øl bliver blandet med det øl, der nærmer sig skattekasse I, til en ganske god drik. Jeg håber da også, og sådan forstår jeg det efter den tale, der blev holdt af hr. Glistrup, og den tale, der senere blev holdt af hr. Hilmar Baunsgaard, at de tre partier, der altså står for ønsket om en lovgivning, der kan hindre organisationstvang, har gode muligheder for at få hjælp af andre.

Det gjaldt jo både hr. Glistrup og hr. Hilmar Baunsgaard, at de erkender problemet, erkender dets betydning i forhold til retten til personlig frihed, og vel også, sådan forstod jeg dem, går så langt, at de mener, at en lovgivning kan være på sin plads, og så er vi nået meget langt.

I denne sag drejer det sig jo ikke om at have flest muligt forslag, flest muligt ordførere og flest muligt standpunkter. Det drejer sig om at samles om det væsentlige, og jeg synes, der var positive bidrag i såvel hr. Glistrups som hr. Hilmar Baunsgaards taler i retning af at bevæge sig hen til det samme som det, de tre partier, der har fremsat ønske om en lovgivning, står for. Og så kan den del af pressen, der har haft så travlt med at skrive om forslag, der på forhånd er afvist, jo begynde at tælle om igen, for vi, der er forslagsstillere, er selvfølgelig villige til at samarbejde om det.

Det forslag, vi har fremsat sammen med kristeligt folkeparti, omfatter både dem, der har deres arbejde inden for den offentlige tjeneste, og alle, der arbejder i en privat virksomhed. Når det drejer sig om offentligt ansatte, kan man henvise til den hidtidige